03/05/2019

Η Ορθόδοξη μαρτυρία στην Κορεατική Χερσόνησο

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Του Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας κ. Αμβροσίου

Στὶς 20 Ἀπριλίου 2004 ἱδρύθηκε ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας. Πρῶτος Μητροπολίτης της ἐκλέχθηκε ὁ Ἐπίσκοπος Ζήλων Σωτήριος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐνθρόνιση πραγματοποιήθηκε στὶς 20 Ἰουνίου 2004 ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Δημητρίου, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου[56].

Μετὰ τὸ 1975, χάρις, κυρίως, στὴν ἀνύστακτη φροντίδα καὶ τὸν ἀξιοθαύμαστο καὶ ἀξιομίμητο μεγάλο ἱεραποστολικὸ ζῆλο τοῦ ἀρχιμ. π. Σωτηρίου Τράμπα, ἀλλὰ καὶ τὴν συνδρομὴ ἀρκετῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐξ Ἑλλάδος, ἡ ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησία ἀναπτύχθηκε, ὀργανώθηκε καὶ ἀπέκτησε γερὲς ρίζες στὴν κορεατικὴ γῆ. Ἔτσι σήμερα ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας διαθέτει ἑπτὰ ὀργανωμένες ἐνορίες στὴν Ν. Κορέα (στὶς πόλεις Σεούλ, Πουσάν, Ἰντσόν, Τσόντζου, Πάλανγκ-λι, Τσούντσον καὶ

Οὐλσάν) καὶ μία στὴν Β. Κορέα (Πιονκγιάνγκ), δέκα τρία παρεκκλήσια, τὸ γυναικεῖο μοναστήρι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Καπιόνγκ, τὸ ἀνδρικὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου στὸ Γιανγκού, ἱεραποστολικὸ κέντρο, ἐκδοτικὸ οἶκο ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Korean Orthodox Editions» μὲ πολλὲς καὶ ἀξιόλογες ἐκδόσεις στὰ κορεατικά, δύο βιβλιοπωλεῖα (Book Café “Φιλοκαλία” στὴν Σεοὺλ καὶ Book Café “Λόγος” στὸ Ἰντζόν), ἱστοχῶρο orthodox.or.kr, κατασκήνωση στὸ Τζοντζοῦ, Παιδικὸ Σταθμὸ μὲ τὴν ὀνομασία «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸ Πουσάν, Κέντρο Μερίμνης Ὑπερηλίκων στὸ Τζοντζοῦ, ἰδιόκτητο ὀρθόδοξο κοιμητήριο στὸ Γιονμιρί καὶ ἑτοιμάζεται ἡ ἀνέγερση τοῦ Ἀσιατικοῦ Ὀρθόδοξου Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ Συνεδριακοῦ Κέντρου στὸ Καπιόνγκ, στὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσει καὶ ἡ πρώτη Ὀρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολὴ στὴν Ἀνατολικὴ Ἀσία. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας εἶναι μέλος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ἐκκλησιῶν The National Council of Churches in Korea (NCCK) καὶ συμμετέχει στοὺς θεολογικοὺς διαλόγους. Ἡ Α.Θ. Παναγιότητα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε τρεῖς φορὲς τὴν Κορέα (8-13/4/1995, 26/2-2/3/2000 καὶ 23-28/6/2005). Κατὰ τὶς τρεῖς αὐτὲς κεφαλαιώδους σημασίας γιὰ τὴν ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις τοῦ Παναγιωτάτου, καὶ οἱ ὁποῖες φανερώνουν τὴν μεγάλη ποιμαντικὴ μέριμνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γιὰ τὴν διάδοση τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας στὴν Κορέα, κατετέθησαν θεμέλιοι λίθοι καὶ ἐγκαινιάστηκαν ἱεροὶ ναοὶ καὶ κτήρια. Ἐπίσης μὲ τὴν μεσολάβηση τοῦ Παναγιωτάτου κατὰ τὴν πρώτη Του ἐπίσκεψη τὸ 1995 ἀναγνωρίστηκε ἀπὸ τὸ Κορεατικὸ Κράτος τὸ «Ἵδρυμα Συντηρήσεως καὶ Διαφυλάξεως τῆς Περιουσίας τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Κορέα» ὡς Νομικὸ Πρόσωπο, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία στὴν Κορέα ἔλαβε νομικὴ ὑπόσταση. Σύμφωνα μὲ τὸ ἐγκεκριμένο καταστατικὸ τὸ ἐν λόγῳ Ἵδρυμα καὶ ἡ περιουσία του τελοῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Κορεατικοῦ Κράτους.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ ΚΑΙ Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΡΕΑΣ

Μετὰ ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος στὴν Ρωσσία καὶ στὶς βαλκανικὲς χῶρες τὴν δεκαετία τοῦ ᾽90, ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζονται στὴν Κορέα ἀπὸ ὀρθόδοξες χῶρες οἱ πρῶτοι οἰκονομικοὶ μετανάστες. Ἐρχόμενοι στὴν Κορέα, ἄγνωστοι μεταξὺ ἀγνώστων, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐνδιαφέρθηκαν νὰ βροῦν ὀρθόδοξο ναό. Ἐξ ἀρχῆς βρῆκαν καταφυγὴ καὶ συμπαράσταση στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἐν Κορέᾳ Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ τότε Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ζήλων Σωτήριος τοὺς ἀγκάλιασε μὲ ὅλη του τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πατρικὴ στοργὴ καὶ σιγὰ σιγὰ δημιουργήθηκε ὁ πρῶτος πυρήνας σλαβοφώνων Ὀρθοδόξων. Ὁ ἴδιος ἔμαθε νὰ λειτουργεῖ στὰ σλαβονικὰ καὶ τελοῦσε ἀπὸ τὸ 1992 στὴν Σεοὺλ (στὸ παρεκκλήσι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου) ἢ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Καπιόνγκ, στὴν ὁποία ἔμεναν οἱ προσκυνητὲς τὰ σαββατοκύριακα, τὴν θ. Λειτουργία. Ἐπίσης τελοῦσε ἰδιαίτερες ἀκολουθίες γιὰ τοὺς σλαβόφωνους τὰ Χριστούγεννα καὶ στὶς μεγάλες ἑορτὲς μὲ τὸ παλαιὸ ἑορτολόγιο, γιὰ νὰ αἰσθάνονται οἰκεῖα. Ἐν συνεχείᾳ, τὸ 1995, κατὰ τὴν ἱστορικὴ πρώτη ἐπίσημη ποιμαντικὴ ἐπίσκεψη τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στὴν Κορέα, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, στὸ ὁποῖο ἔκτοτε οἱ σλαβόφωνοι ἐξυπηρετοῦνται λειτουργικῶς. Κατόπιν, τὸ ἔτος 1998, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ζήλων Σωτήριος ζήτησε, μέσῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, νὰ σταλεῖ στὴν

Κορέα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας ἕνας Ρῶσσος ἱερέας γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τῶν Ρώσσων καὶ τῶν ὑπολοίπων σλαβοφώνων.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐνέκρινε τὸ αἴτημα. Στὴν αἴτηση τοῦ Θεοφιλεστάτου καθίστατο σαφὲς ὅτι ὁ ἀποσταλησόμενος ἱερέας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνήκει στὴν δύναμη τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας ἀπ᾽ τὴν ὁποία θὰ λάμβανε μισθὸ καὶ θὰ μνημόνευε τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη. Τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας δὲν ἀνταποκρίθηκε στὸ αἴτημα ἀμέσως. Πέρασαν δύο χρόνια καὶ τελικῶς τὸ 2000 ἐστάλη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας ὁ Ρωσσοκορεάτης ἱερομόναχος Θεοφάνης Κίμ. Σὲ ἐπιστολή του πρὸς τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ζήλων Σωτήριο, ὁ τότε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σμολένσκ καὶ Καλίνινγκραντ Κύριλλος (νῦν Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας), ὑπεύθυνος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἀνέφερε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά:

“Θεοφιλέστατε, Σᾶς χαιρετῶ ἐγκάρδια καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὸ γράμμα Σας, ποὺ εἶναι γεμᾶτο μὲ ἀρχιερατικὴ φροντίδα γιὰ τὴν πνευματικὴ διαποίμανση τοῦ ρωσσοφώνου ὀρθοδόξου ποιμνίου, ποὺ ζεῖ μονίμως στὴν Κορέα. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συμμερίζεται τὴν ἀνησυχία Σας καὶ τὴν οὐσιαστικὴ ἀνάγκη ἐποικοδομητικῆς λύσης τοῦ ζητήματος.

Σὲ ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς Σας Σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἀπὸ τὴν Ρωσσικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποστέλλεται προσωρινὰ στὴν Κορέα γιὰ ποιμαντικὴ διακονία ὁ ἱερομόναχος Θεοφάνης Κίμ, ὁ ὁποῖος θὰ τελεῖ στὴν διάθεση τῆς Θεοφιλίας Σας καὶ

θὰ ἐκτελεῖ ὅλα τὰ ἀνατιθέμενα σ᾽ αὐτὸν διακονήματα, ἀλλὰ δικαιοδοσιακὰ θὰ συνεχίσει νὰ ἀνήκει στὴν Ρωσσικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Παρακαλῶ, Θεοφιλέστατε νὰ στείλετε τὴν κατάλληλη πρόσκληση στὸν Ἱερομόναχο Θεοφάνη γιὰ τὴν χορήγηση βίζας εἰσόδου στὴν Κορέα.

Μὲ ἀδελφικὴ ἐν Κυρίῳ ἀγάπη

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας

+Μητροπολίτης Σμολένσκ καὶ Καλίνινγκραντ ΚΥΡΙΛΛΟΣ”

Τελικῶς ὁ ἱερομόναχος Θεοφάνης Κίμ ἔφθασε στὴν Κορέα τὸν Αὔγουστο τοῦ 2000 καὶ ἀνέλαβε ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ζήλων Σωτήριο τὴν διακονία του πρὸς τοὺς Ρώσσους καὶ σλαβόφωνους πιστούς. Ὁ π. Θεοφάνης Κίμ μετὰ τὴν ἐκλογή του ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τὴν 5η Ὀκτωβρίου 2011 σὲ Ἐπίσκοπο Kyzyl καὶ Tyva ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴν Κορέα. Ἔκτοτε τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τῶν Σλαβοφώνων ἀνέλαβε ὁ οὐκρανικῆς καταγωγῆς ἱερέας π. Ρωμανὸς Kavchak, ὁ ὁποῖος χειροτονήθηκε διάκονος (23/2/2012) καὶ πρεσβύτερος (24/2/2012) στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερα ἡ Ὀρθόδοξη Μητρόπολη Κορέας ἔχει ὑπὸ τὴν εὐθύνη της τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων ποὺ διαμένουν στὴν χώρα, ἀλλὰ καὶ τῶν Ὀρθοδόξων διερχομένων ναυτικῶν καὶ ἐπιχειρηματιῶν. Δηλαδὴ οἱ Ὀρθόδοξοι ὅλων

τῶν ἐθνικοτήτων (Κορεάτες, Ρῶσσοι, Οὐκρανοί, Ρουμάνοι, Ἕλληνες, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀμερικανοί, Εὐρωπαῖοι, Αὐστραλοί, Σύριοι, Αἰγύπτιοι κ.ἄ) εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ ὠμοφόριο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Γιὰ τὴν καλύτερη ποιμαντικὴ ἐξυπηρέτηση ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων, στὴν μὲν Σεοὺλ λειτουργεῖ στὸν χῶρο τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου, ἐκτὸς τοῦ καθεδρικοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καὶ ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, στὸν ὁποῖο χρησιμοποιεῖται ὡς λειτουργικὴ γλῶσσα ἡ σλαβονικὴ γιὰ τοὺς σλαβόφωνους Ὀρθοδόξους, ἀλλὰ κατὰ καιροὺς καὶ ἡ ἀγγλικὴ γιὰ τοὺς ἀγγλόφωνους. Ἐπίσης στὴν Ἐνορία «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὴν πόλη Πουσὰν λειτουργεῖ τὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ ὁποῖο τελεῖται στὰ σλαβονικὰ ἡ θ. Λειτουργία.

Ἀπὸ τὸ 1992 μέχρι σήμερα ἱκανὸς ἀριθμὸς Ρώσσων καὶ λοιπῶν σλαβόφωνων κατηχήθηκαν καὶ βαπτίστηκαν Ὀρθόδοξοι καὶ τελέστηκε τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου σὲ ὅσους εἶχαν τελέσει μόνον πολιτικὸ γάμο. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν πνευματικὴ συμπαράσταση πολλοὶ ἔχουν βοηθηθεῖ καὶ ὑλικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας. Ἀρκετοὶ π.χ. φιλοξενήθηκαν στὸν ξενῶνα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Σεοὺλ γιὰ μικρὰ ἢ μεγάλα διαστήματα, ἄλλοι ἔχουν λάβει βοήθεια σὲ περιπτώσεις προβλημάτων ὑγείας, ἐργασίας κ.λπ. Οἱ σλαβόφωνοι καὶ ἀγγλόφωνοι Ὀρθόδοξοι τῆς Σεοὺλ στὶς μεγάλες γιορτὲς συλλειτουργοῦνται μὲ τοὺς Κορεάτες πιστοὺς στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεοὺλ. Κάθε Κυριακὴ συμμετέχουν στὸ γεῦμα ἀγάπης, ποὺ παρατίθεται γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς σὲ κάθε Ἐνορία. Ἐπίσης τὰ παιδιά τους συμμετέχουν στὰ κατηχητικὰ καὶ κατασκηνωτικὰ προγράμματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Κλῖμα ἀληθινῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀτμόσφαιρα Πεντηκοστῆς ἐπικρατεῖ στὶς κυριακάτικες εὐχαριστιακὲς συνάξεις, γιατὶ ἡ ἐν Κορέᾳ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἑνώνει τοὺς πιστοὺς τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων σὲ μία πνευματικὴ οἰκογένεια.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θὰ μποροῦσε, νομίζουμε, νὰ ἰσχυριστεῖ κανεὶς συμπερασματικὰ ὅτι ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας πλησιάζει τὴν αὐστηρῶς κανονικὴ τάξη τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ὀρθόδοξης Διασπορᾶς, ποὺ εἶναι, δηλαδή, ἡ ὕπαρξη ἑνὸς καὶ μόνον Ἐπισκόπου σὲ κάθε τόπο, μὲ μοναδικὸ κριτήριο τὸ γεωγραφικὸ καὶ ποτὲ τὸ γλωσσικὸ ἢ τὸ ἐθνικοφυλετικό.